

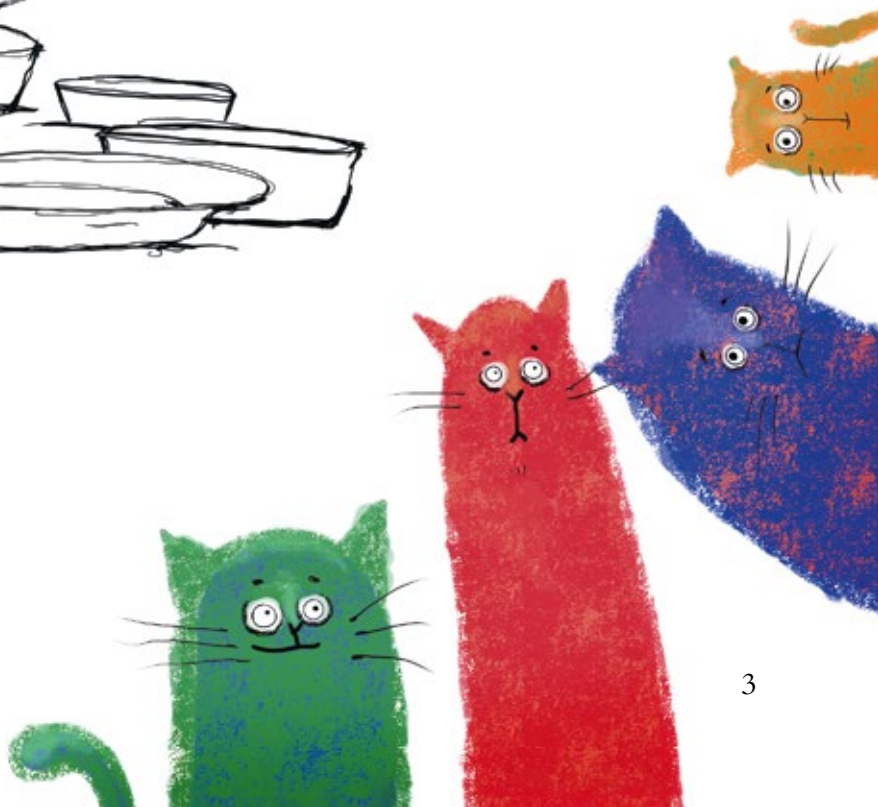

Kočičí shopping

Kačka si za jednu kačku
zakoupila jednu kočku.
Za dvě kačky druhou kočku,
za tři kačky třetí kočku...

Kočky jako přes kopírku
nakupuje na dobírku.
Nakonec se v bytě mačká
dvacet koček, jedna Kačka.

Říkáme jí: Přestaň, Kačí,
tři kočky ti zcela stačí.
Živit kočku není hračka!
Nedá na nás naše Kačka.

Sůva z nudlí

Měli jsme tudle
k obědu nudle.
Vařila je chůva,
v nudlích byla sůva.
Sůva z nudlí koukla,
silně na nás houkla.

To není celé,
pak přišel táta,
hleděl jak tele
na nový vrata.
Nebo možná ještě spíš
jako vyoraná myš.

Tisíc proč

Děti má skoro každý rád,
víme, že poznávají svět,
takže se potřebují ptát,
odpověď vždycky chtějí hned.

Proč se slon nevejde do skříně?
Vzniklo kolínko v Kolíně?
Proč spíme v noci, a ne ve dne?
Pročpak je dřevo neprůhledné?

Dokud jim nikdo neodpoví,
ptají se: Proč a jak?
Všichni jsou z toho tumpachoví,
zvyšuje se jim tlak.

Proč vítr není vidět?
Umí se stromy stydět?
Jak to, že lednička chladí?
A prdí taky hadi?

Proč lidi nemají křídla?
Kolik sní mravenec jídla?
Proč ptáci nenesí brýle?
Jak dlouhá je dlouhá chvíle?

Ať už se neptají, ach bože,
ztrácíme z toho nervy.
Naštěstí jsou tu protože-
-protože-protoželvy.

Nevíš? Tak se rad' s protoželvou,
ta totiž ví všechno na světě.
Zodpoví ráda, rychle a s vervou
každíčký dotaz dítěte.

Protože naše protoželva,
to úžasný je vynález,
nemá strach z červa ani ze lva,
odpoví lépe než protopes.

Chobotníci

U nás doma na botníku
žije párek chobotníků.
Mají dlouhé choboty,
v každém kartáč na boty.

Chobotníci boty čistí,
až jsou si tím leskem jistí.
Vždy když botu naleští,
tak radostně zavřeští!

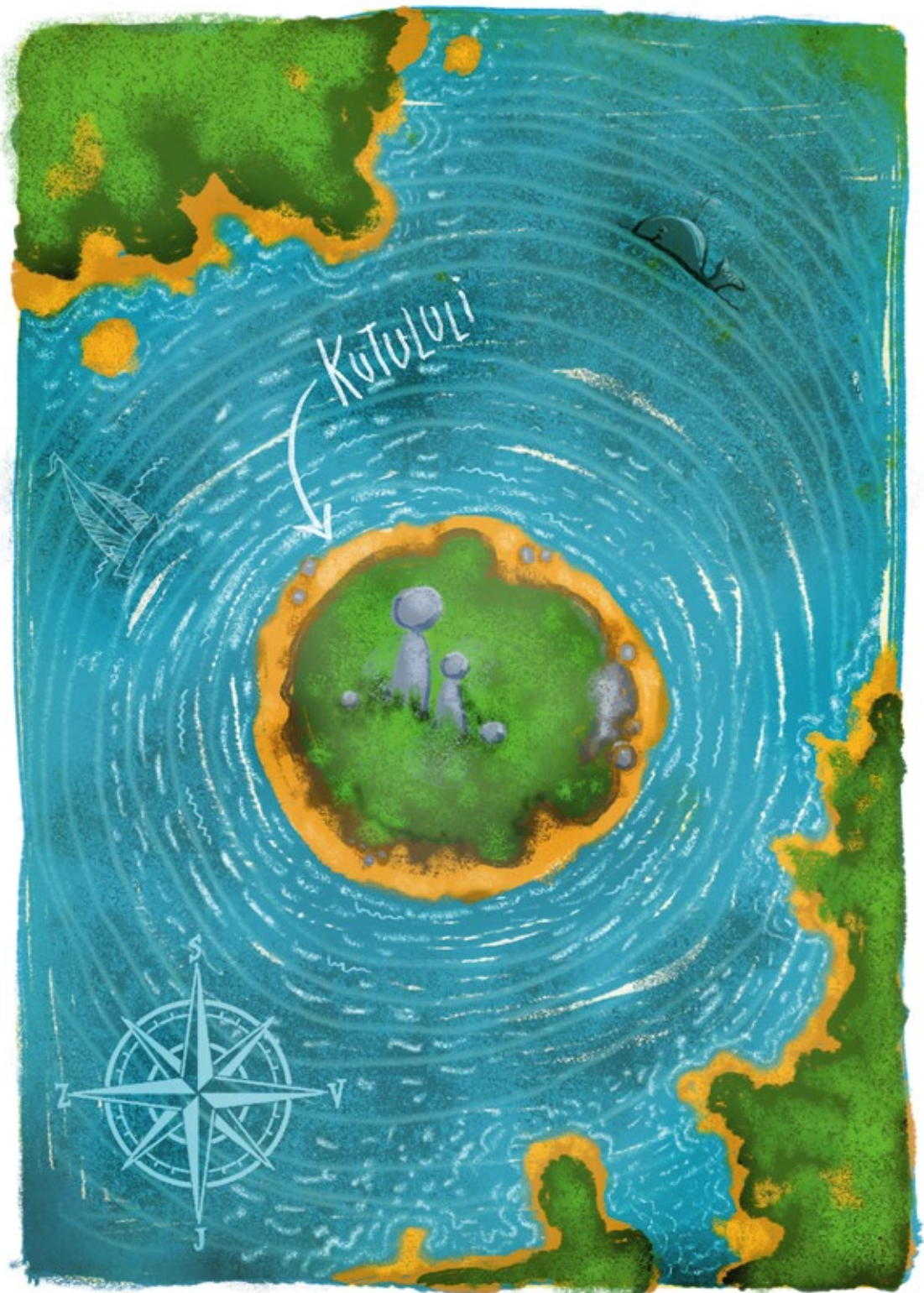

Písnička pro dva drozdy

Letěli dva drozdi,
narazili do zdi.
Dva drozdi zeď nezboří,
za chvíli se zmátoří.

Až pocítí úlevu,
dají se zas do zpěvu:
Letěli dva drozdi,
narazili do zdi...

Ostrov Kutululi

Na ostrově Kutululi,
který možná neznáte,
každý jenom oči kulí
a všechno je tam kulaté.

Místní kutulolský kmen,
to jsou zlatý lidičky,
nikdo nejde z kola ven,
cvrnkají si kuličky.

Chodí zcela nahatý,
kruh jim zdobí nos a pysky,
bříška mají kulatý,
tančí kolo kolo mlýnský.

Na ostrově Kutululi
mají kulatý i čtverce,
Kutulolové se culí
a dělají kotrmelce.

Kutululu kutululu,
kuli kuli kulilíč,
kutálí se spolu dolů,
spolulu dolululů,
za chvíli jsou pryč.

Malé obludárium

Navštívil mě blud,
velký jako sud.
Dal mi kámen bludný,
jinak byl dost nudný.

Po něm přišla obluda,
zabarvená do ruda.
Bzučí, bručí, bliká
a chce šálek mlíka.

Pak dorazil bloud,
zapomněl se zout.
V botách bytem bloudí,
bonbon po mně loudí.

Mám to zvláštní hosty,
blouda, blud a obludu,
zřejmě v jejich společnosti
ještě chvílku pobudu.

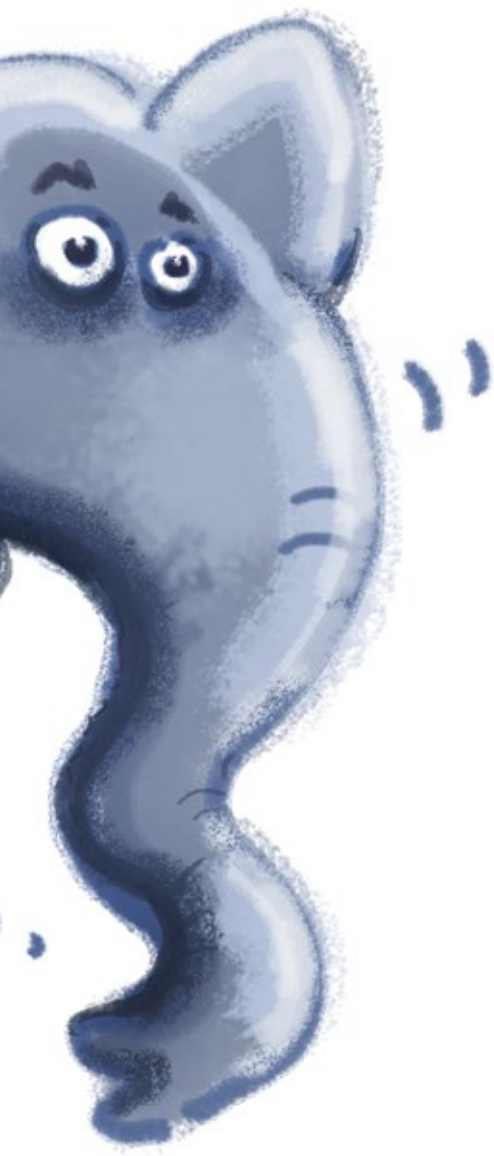
Tichošlápek

Když někdo řekne,
že dupeš jako slůně,
zcela se plete, brach.
Slon chodí tiše
a dost opatrně,
jako po špičkách.

I když váží čtyři tuny,
není pravda ani trochu,
že pod jeho kroky země duní.
Zeptej se žiraf nebo hrochů.

Když kráčíš třeba po savaně,
kde roste baobab uprostřed trav,
slon příplíží se k tobě nečekaně,
přiskočí zezadu a udělá: Baf!

Tenhle žert dělají sloni rádi,
věřte mi, je to tak.
Dejte si proto pozor, kamarádi,
ať netrefí vás šlak.

Jitrnice

Pro pět ran do čepice!
Zmizela jitrnice!

Přiznejte se hned!
Kdopak z vás ji sněd?
Nechte to bejt,
zabručel prejt.

Jitrnice z lednice
šla do města Teplice.

Povídám jí: Neblázni!
Ona: Prejte, inu,
já teď jedu do lázní,
tam si odpočinu.

Ručník

Povím vám příběh stručný,
v němž bude hrdinou
chrabrý a hrdý ručník,
utěrky necht' mi prominou.

Ručníkův rodokmen, děcka,
sahá až do Turecka,
do staré turecké lázně,
kde bez studu a bázně
utíral nahaté Turky.
Celé – a nikdy z půlky.

Chameleon

Chameleon jménem Leon
poklidně žil v městě Louny,
zezelenal jako neon,
neboť měl chuť na melouny.

Bohužel však není v Lounech,
krásném městě okresním,
ani stopa po melounech,
ještěr pláče a my s ním.

Voláme do Melouňovic,
meloun mají, hurá, sláva!
Prodají ho za polovic,
je větší než tvoje hlava.

Z Melouňovic vezou meloun.
Jedním okem, druhým okem
mrkne na něj chameleon,
zmocní se ho velkým skokem.

Chameleon slupl meloun,
výskl, štěkl jako lvoun
a změnil se v chameloun.

Radosti plešatosti

Znám jednoho pána s pleší,
kterého život moc těší.

Na rozdíl od mužů bez pleše
se tenhle chlapík nečeše.

K potěše milého filuty
uspoří denně dvě minuty.

A čtrnáct minut týdně,
jak vysvětlil mi vlídně.

A dvanáct hodin do roka,
což – uznejte – je OK.

On za každého povětrí
též za holiče ušetří.

Chápu, že ho život baví.
Je radost být holohlavý.

Křeček

Já mám křečka, není velký,
vejde se mi do kabelky.
Je s ním vždycky legrace.
Než by doma chytal lelky,
beru si ho do práce.

Když mám v kanceláři křečka,
opakuje dokolečka,
že by něco sněd.
Dopoledne nějak přečká,
pak jdem na oběd.

Posadí se na ubrousky,
ujídá mi z jídla kousky,
hlodá, říká vtipné hlody.
Kampak na ty hlody chodí?
Hlody, hlody, hlod,
slupne další chod.

Hodná příšera

Včera večer za šera
vletěla k nám příšera.

Kdo se na ni podívá,
křičí: Fuj, je ošklivá!
A řeknu vám důvěrně,
vypadá fakt příšerně.

Kdo ji viděl, ten se lekl,
sotva vlezla do dveří,
vyjekl či hrůzou hekl,
i když stála v příšeří.

Příšeru to hrozně mrzí,
schovala se za závěs,
roní krokodýlí slzy,
trápí ji, že budí děs.

Příšera má srdce zlatý,
tak nebuďte zaujatí
proti téhle bytosti.
Je dobračka od kosti.

Tak ji prosím, kamarádi,
i přes ten vzhled mějte rádi.
Zvířetem je spíš než kráskou,
a když vám to nevadí,
odvděčí se pravou láskou,
pařátkem vás pohladí.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Nechočené básničky.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.